

ส่วนที่ ๓ การฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสถานบำบัดรักษามีคำสั่งตาม
มาตรา ๒๙ (๒) ให้หัวหน้าสถานบำบัดรักษามีหน้าที่ ดังนี้

(๑) แจ้งให้ผู้รับดูแลผู้ป่วยรับตัวผู้ป่วยไปดูแล

(๒) ในกรณีที่ไม่มีผู้รับดูแลให้แจ้งหน่วยงานด้านสงเคราะห์และ
สวัสดิการทั้งภาครัฐและเอกชนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามดูแล ประสานงานและ
ช่วยเหลือในการดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยตาม (๑) และหน่วยงาน
ตาม (๒) แล้วรายงานให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาทราบ

อธิบาย คำสั่งตามมาตรา ๒๙(๒) ของคณะกรรมการสถานบำบัด
รักษา ก็คือคำสั่งให้บุคคลที่พ้นจากภาวะอันตรายแล้วออกจากสถานบำบัด
รักษา และเนื่องจากความผิดปกติทางจิตยังมีอยู่ คณะกรรมการสถานบำบัด
รักษา จึงกำหนดให้ไปรับการบำบัดรักษา ณ สถานที่อื่น โดยกำหนดเงื่อนไข
ต่างๆ ให้ผู้ป่วยหรือผู้รับไปดูแล จะต้องปฏิบัติและวิธีที่จะให้ผู้ป่วยออกจาก
สถานบำบัดรักษา ก็ต้องดำเนินการตามมาตรา นี้ ซึ่งได้แก่

(๑) ถ้ามีผู้ดูแลผู้ป่วย (ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือ ญาติ) มารับตัวผู้ป่วย หรือ

(๒) ถ้าไม่มีผู้รับดูแลผู้ป่วย ก็ให้แจ้งหน่วยงานด้านสงเคราะห์และ
สวัสดิการ (ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด)* เป็นผู้รับไปดูแล

(๓) ทั้ง ๒ กรณีต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามดูแล ประสาน
งานและช่วยเหลือในการดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วย แล้วรายงานให้
คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาทราบ

* ตาม ประกาศคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดรายชื่อหน่วยงานด้านสถาน
สงเคราะห์และสวัสดิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๗๐ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๘
ตุลาคม ๒๕๕๑ หน้า ๖๐

ทั้งนี้ การฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบำบัดรักษาผู้ป่วยที่มีความผิดปกติทางจิต เพราะความผิดปกติทางจิตเป็นโรคหรือภาวะเรื้อรังที่จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ทางจิตและทางสังคม เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดำรงตนอยู่ในชุมชน สังคมได้เป็นปกติสุข

มาตรา ๔๑ เมื่อผู้ถูกคุมขังซึ่งได้รับการบำบัดรักษาในระหว่างถูกคุมขัง ถึงกำหนดปล่อยตัวให้หัวหน้าสถานที่คุมขังมีหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๔๐

อธิบาย มาตรานี้หมายความว่า ผู้ถูกคุมขัง ถูกส่งตัวไปรับการบำบัดรักษาในสถานบำบัดรักษาแล้ว คณะกรรมการสถานบำบัดรักษามีคำสั่งตามมาตรา ๒๙(๒) ให้ผู้ถูกคุมขังกลับมารับการรักษาในสถานคุมขัง จนเมื่อถึงกำหนดปล่อยตัว หัวหน้าสถานที่คุมขัง จึงดำเนินการปล่อยตัว ตามมาตรา ๔๐